

lem« nebo »hlavním podnikatelem«. Neboť akciová společnost — jež v daném případě nesporně byla zaměstnavatelem — jest podle §§ 147 a násl. obch. zák. (zák. čl. XXXVII:1875) samostatným subjektem práv a závazků, osobou právnickou, právně rozdílnou od fyzických osob akcionářů a členů správy (ředitelství), z nichž oni jsou pouhými podílíky, kterým přísluší proti společnosti jedině práva společenská, zejména věřitelská, a kteří ručí jen vyplacenými akciovými podíly (§§ 147 a 168 obch. zák.), členové správy pak, kteří nemusí býti ani akcionáři, jsou orgány společnosti, jejími volenými representanty (§§ 182 a 186 obch. zák.), nejsouce osobně vázáni třetím osobám z právních jednání a závazků, jež podstoupili jménem akciové společnosti (§ 188 obch. zák.). Zjedná-li tedy akciová společnost svými orgány služební smlouvu, není podle toho, co právě řečeno, zaměstnavatelem — podnikatelem ve smyslu § 22 zák. čl. XIX:1907 onen orgán společnosti, jenž za ni jednal, nýbrž jedině a výhradně akciová společnost jako samostatný právní subjekt ředitelstvím (správou) resp. jeho členy pouze zastoupený (§ 188 obch. zák.).

Č. 10.119.

Dávky za úradné úkony. — Zdravotníctvo. — Administratívne pokračovanie: Ministerstvo ver. zdravotníctva, predpisujúc dávku za úradný úkon — (in concreto za udelenie koncesie ku provozu sanatória na Slov. podľa pol. F č. 25 sazby zavedenej nar. č. 254/26 Sb) — je povinné svoj výrok odôvodniť i po stránke skutkovej.

(Nález zo dňa 4. novembra 1932 č. 16.185.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 7499/28.

Vec: MUDr. Jár O. v N. proti ministerstvu ver. zdravotníctva a telesnej výchovy o dávku za úradný úkon.

Výrok: Napadnuté rozhodnutie sa zrušuje pre vadnosť pokračovania.

Dôvody: Napadnutým rozhodnutím predpísal žal. úrad sť-ľovi podľa zák. č. 253/26 a vl. nar. č. 254/26 tarif. pol. F č. 25 dávku za udelenie povolenia k provozu sanatória na pozemku č. kat... obce N. obnosom 10.000 Kč.

O sťažnosti na toto rozhodnutie uvážil nss takto:

V danom prípade ide o dávku za úradný úkon vo veciach správnych vo smysle zák. č. 53/25 vo znení zák. č. 253/26. Dávku túto predpísal žal. úrad sť-ľovi za udelenie povolenia k provozu sanatória na Slov. — a to na základe položky F č. 25 sazby zavedenej vl. nar. zo dňa 22. decembra 1926 č. 254 Sb. Podľa tejto položky vyberá sa za udelenie koncesie ku sriadeniu a provozu ústavov liečebných (sanatorií, ambulatorií) dávka od 500 do 20.000 Kč. Nejde tu tedy o dávku stanovenú pevnou sadzbou, lež o dávku stanovenú v určitých číselných medziach a je preto vecou úradu, aby v týchto medziach vo smysle odst. 3 § 2 zák. č. 53/25 (odst. 3 článku 4 vl. nar. č. 254/26) vymeral dávku v prvej rade podľa výšky nákladu, ktorý prejednanie veci spôsobilo, berúc zreteľ jednak k rozsahu o obtížnosti jednania, k významu veci, k prospechu, ktorý strane

z toho vznikne, a k jej majekovým pomerom, jednak ku kolkovým poplatkom stranou zaplateným.

Podľa toho je ponechané úvahe príslušného úradu určiť, ktorá čiastka v medziach stanovenej maximálnej hranice je vzhľadom k uvedeným okolnostiam najprimeranejšia. Táto úvaha úradu neni zcela voľná, ničím neomedzená, lež naopak úrad je povinný pri svojej úvahe hľadeť k určitým okolnostiam svrchu uvedeným. Vtedy ale neni záver úradu o primeranosti dávky — jak žal. úrad v odvodnom spise mylne za to má — úplne vylúčený z kognície nss-u. Ovšem nss nemôže tento záver úradu preskúmať po stránke jeho vecnej správnosti a nemôže záver ten nahradiť záverom vlastným v ten spôsob, že by sám určil výšku dávky, ktorú považuje v konkrétnom prípade za primeranú. Nss môže zmienený záver úradu preskúmať len po stránke formálnej s hľadiska § 6 odst. 2 zák. o ss, totiž len v tom smere, zda žal. úrad získal si skutkový podklad pre svoj záver spôsobom procesne bezvadným.

Sť-ľ, jak patrí z vývodov sťažnosti, brojí v danom prípade proti primeranosti dávky mu uloženej.

Žal. úrad omedzil sa v napadnutom rozhodnutí len na výrok, že podľa zák. č. 253/26 a podľa položky F č. 25 sadzby, zavedenej nar. č. 254/26 vymeruje sť-ľovi za udelenie povolenia k provozu sanatoria dávku čiastkou 10.000 Kč. Z tohoto obsahu napadnutého rozhodnutia je sice patrí, podľa ktorých právnych noriem vymeral žal. úrad sť-ľovi dávku a je tedy napadnuté rozhodnutie odôvodnené po stránke právnej. Naproti tomu nelzá však z obsahu napadnutého rozhodnutia vôbec soznať, na základe ktorých skutkových okolností dospel žal. úrad k záveru, že čiastka 10.000 Kč, ktorú žal. úrad sť-ľovi jako dávku uložil, je najprimeranejšia, a neni teda napadnuté rozhodnutie po stránke skutkovej vobec odôvodnené.

Je ovšem pravda, jak žal. úrad v odvodnom spise uvádza, že ani zákon o dávkach za úradné úkony vo veciach správnych č. 53/25 vo znení, zák. č. 253/26, ani vl. nar. č. 254/26 neobsahujú predpisu, ktorý by ukládal úradu, aby vymeranie dávky odôvodňoval. Lež už zo všeobecných zásad ovládajúcich pokračovanie správne, jakož i z pozitívnych predpisov §§ 48 a 70 odst. 1 vl. nar. č. 8/28 — (ktoréžto predpisy platia v danom prípade vzhľadom k § 1 odst. 1 č. 3 a § 2 tohože nar. i pre žal. min., keďže udelenie koncesie k provozu sanatoria na Slov. je vecou náležejúcou do príslušnosti politických úradov) — plynie, že je nezbytným požiadavkom riadneho pokračovania správneho, uznávaným tiež konstantnou judikaturou tohoto súdu, aby rozhodnutie úradu správneho bolo i po stránke skutkovej náležite odôvodnené, výminky stanovené z tejto zásady v § 70 odst. 2 nar. č. 8/28 neprichádzajú v danom prípade v úvahu.

Z toho, čo bolo uvedené, ide tedy na javo, že žal. úrad bol povinný uviesť v napadnutom rozhodnutí oné konkrétne skutkové okolnosti, na nichž založil svoj záver o primeranosti dávky sť-ľovi uloženej (srov. nál. Boh. A 7499/28). Žal. úrad však tohoto postupu nezachoval, čímž — jak je tiež patrí z vývodov sťažnosti — sťažil sť-ľovi účinnú obranu proti predpokladom, z nichž žal. úrad vychádzal pri určení výšky dávky a zne-možnil tiež nss-u preskúmanie záveru žal. úradu o primeranosti dávky s hľadiska § 6 odst. 2 zák. o ss. — — — —